

Sygn. akt IVU 678/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 stycznia 2013r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Grażyna Szlufik

Protokolant: Dorota Węgrzyn

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2013r. w. Wrocławiu

odwołania P. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w. W.

z dnia 19.10.2012r. Nr (...)

w sprawie P. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w. W.

o zasiłek chorobowy

zmienia zaskarżoną decyzję strony pozwanej i przyznaje powodowi prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od dnia 1 sierpnia 2012r. do dnia 30 września 2012r. i nadal.

UZASADNIENIE

Powód P. B. wniósł odwołanie od decyzji strony pozwanej z dnia 19 października 2012r. odmawiającej jemu prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od dnia 03 września 2012r. do dnia 30 września 2012r. i nadal.

W uzasadnieniu powód podniósł, że nie zgadza się ze stanowiskiem strony pozwanej ponieważ modernizacja i zakładanie nowych instalacji antenowych, internetowych i alarmowych wchodzi w zakres codziennych prac wykonywanych w zakładzie pracy.

Strona pozwana – Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w. W. w odpowiedzi na odwołanie wniosła o jego oddalenie z uwagi na brak podstaw prawnych do jego uwzględnienia.

W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy podniósł, iż w przedmiotowej sprawie ustalono, że w dniu 31 lipca 2012r. powód uległ wypadkowi i przebywał na zwolnieniu lekarskim od dnia 01 sierpnia 2012r. do dnia 30 września 2012r.

Strona pozwana podniosła, że zgodnie z opinią z dnia 15.10.2012r. zdarzenie, które miało miejsce w dniu 31.07.2012r. nie zostało uznane za wypadek przy pracy ponieważ protokół powypadkowy zawiera stwierdzenia bezpodstawne. W uzasadnieniu opinii stwierdzono, że związek z pracą został przerwany pomimo, iż pracownik działał na polecenie przełożonego. Polecenie to przekraczało zakres prawidłowego polecenia służbowego określonego w art. 100

Kodeksu pracy. Polecenie służbowe winno dotyczyć pracy, a więc dotyczyć sfery działalności zakładu, który będąc przedsiębiorcą zmierza do osiągnięcia zysku.

Strona pozwana podniosła, że polecenie wydane powodowi służyło zaspokojeniu prywatnych potrzeb jego pracodawcy nie związanych z działalnością gospodarczą.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód jest zatrudniony od dnia 01 września 2010r. w firmie (...) z siedzibą w S. – H. P. na umowie o pracę w celu przygotowania zawodowego na instalatora elektrycznego i pracuje na stanowisku elektryka w pełnym wymiarze czasu pracy.

Pracodawca powoda w ramach prowadzonej działalności gospodarczej wykonuje instalacje elektryczne, zakłada instalacje antenowe – telewizyjne, satelitarne, internetowe, alarmowe.

W dniu 31 lipca 2012r. powód przystąpił do pracy o godz. 7.00 i wraz z właścicielem firmy i innymi pracownikami udał się celem zamontowania instalacji elektrycznej na budowie u klienta.

Prace na budowie zakończyli około godz. 13.00 i wrócili na teren siedziby firmy. Pracodawca wraz ze swoim synem, który jest u niego zatrudniony, przystąpili do zakładania anteny telewizyjnej na budynku siedziby firmy. Budynek ten jest również miejscem zamieszkania pracodawcy powoda. Powód otrzymał polecenie udziału w tym montażu. Stał on na balkonie i podawał im narzędzia i materiały do montażu anteny.

Po pewnym czasie powód otrzymał od nich przewód antenowy. Odnosząc go na miejsce powód schodził po drabinie, która była oparta o balkon. W trakcie schodzenia potknął się na 4-5 szczeblu, stracił równowagę i upadł do tyłu na obie ręce. Poczł bardzo silny ból w prawej ręce, która od razu spuchła. Powód wstał i zawołał pracodawcę, który zawiózł go do szpitala w O.. W szpitalu stwierdzono złamanie kości łódeczkowatej prawej ręki.

Powód przebywał na zwolnieniach lekarskich od dnia 01 sierpnia 2012r. do dnia 30 września 2012r.

Pracodawca sporządził protokół powypadkowy, w którym uznał zdarzenie z dnia 31 lipca 2012r. za wypadek przy pracy.

Strona pozwana decyzją z dnia 19 października 2012r. odmówiła powodowi prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres z od dnia 03 września 2012r. do dnia 30 września 2012r. i nadal, uzasadniając ją tym, że zdarzenie z dnia 31 lipca 2012r. nie jest wypadkiem przy pracy ponieważ został zerwany związek z pracą, a polecenie służbowe przekraczało zakres prawidłowego polecenia służbowego określonego w art. 100 Kodeksu pracy.

Dowód: - dokumentacja w aktach ZUS-u;

- zeznania świadka H. P. k. 13, 14;

- przesłuchanie powoda k. 14.

W oparciu o powyższe ustalenia faktyczne, Sąd zważył co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią przepisu art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009 r. Nr 167 poz. 1322 ze zmianami), za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą: (1) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych; (2) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia; (3) w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy, a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Na podstawie przepisu art. 6 ust.1 pkt 1 cyt. ustawy, z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje zasiłek chorobowy – dla ubezpieczonego, którego niezdolność do pracy spowodowana została wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową.

Zasiłek chorobowy i świadczenie rehabilitacyjne z ubezpieczenia wypadkowego przysługują w wysokości 100% podstawy wymiaru /art. 9 ust. 1 cyt. ustawy/.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy wykazał, iż powód jest zatrudniony od dnia 01 września 2010r. w firmie (...) z siedzibą w S. – H. P. na umowie o pracę w celu przygotowania zawodowego na instalatora elektrycznego i pracuje na stanowisku elektryka w pełnym wymiarze czasu pracy.

Sąd ustalił, że w dniu 31 lipca 2012r. powód przystąpił do pracy o godz. 7.00 i wraz z właścicielem firmy i innymi pracownikami udał się celem zamontowania instalacji elektrycznej na budowie u klienta.

Prace na budowie zakończyli około godz. 13.00 i wrócili na teren siedziby firmy. Pracodawca wraz ze swoim synem, który jest u niego zatrudniony, przystąpili do zakładania anteny telewizyjnej na budynku siedziby firmy. Budynek ten jest również miejscem zamieszkania pracodawcy powoda. Powód otrzymał polecenie udziału w tym montażu. Stał on na balkonie i podawał im narzędzia i materiały do montażu anteny.

Po pewnym czasie powód otrzymał od nich przewód antenowy. Odnosząc go na miejsce powód schodził po drabinie, która była oparta o balkon. W trakcie schodzenia potknął się na 4-5 szczeblu, stracił równowagę i upadł do tyłu na obie ręce. Poczł bardzo silny ból w prawej ręce, która od razu spuchła. Powód wstał i zawołał pracodawcę, który zawiózł go do szpitala w O.. W szpitalu stwierdzono złamanie kości łódeczkowatej prawej ręki.

Sąd stanął na stanowisku, że zdarzenia z dnia 31 lipca 2012r. jest wypadkiem przy pracy, gdyż zostały spełnione wszystkie jego ustawowe przesłanki.

Zdaniem Sądu chybiony jest zarzut strony pozwanej, że polecenie wydane powodowi przekraczało zakres prawidłowego polecenia służbowego określonego w art. 100 Kodeksu pracy i nie dotyczyło ono sfery działalności zakładu.

Na podstawie przepisu art. 100 § 1 Kodeksu pracy pracownik jest obowiązany wykonywać pracę sumiennie i starannie oraz stosować się do poleceń przełożonych, które dotyczą pracy, jeżeli nie są sprzeczne z przepisami prawa lub umową o pracę.

Powód bezpośrednio przed wypadkiem pomagał w czynnościach, które należą do sfery działalności zakładu pracodawcy, gdyż jak Sąd ustalił w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pracodawca powoda wykonuje instalacje elektryczne, zakłada instalacje antenowe – telewizyjne, satelitarne, internetowe, alarmowe. Ponadto czynności, które wykonywał nie były sprzeczne z umową o pracę zawartą z powodem i należały do zakresu prac, które miał wykonywać.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję strony pozwanej i przyznał powodowi prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres z od dnia 03 września 2012r. do dnia 30 września 2012r. i nadal.